

EIROPAS DATU AIZSARDZĪBAS UZRAUDZĪTĀJS

Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinums par Padomes lēmuma priekšlikumu par Savienības nostāju ES un Japānas Apvienotajā muitas sadarbības komitejā attiecībā uz atzīto komersantu programmu savstarpēju atzīšanu Eiropas Savienībā un Japānā

(2010/C 190/02)

EIROPAS DATU AIZSARDZĪBAS UZRAUDZĪTĀJS,

atzinums ir veidots, balstoties uz šīs pašas regulas 41. panta 2. punktu. EDAU iesaka lēmuma preambulā iekļaut atsauci uz šo atzinumu.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 16. pantu,

ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un jo īpaši tās 8. pantu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti ⁽²⁾ un jo īpaši tās 41. pantu,

IR PIEŅĒMIS ŠO ATZINUMU.

I. IEVADS

1. 2010. gada 19. februārī Komisija pieņēma priekšlikumu Padomes lēmumam par Savienības nostāju ES un Japānas Apvienotajā muitas sadarbības komitejā attiecībā uz atzīto komersantu programmu savstarpēju atzīšanu Eiropas Savienībā un Japānā ⁽³⁾.
2. Komisija nav konsultējusies ar EDAU, kā tas ir noteikts Regulas (EK) Nr. 45/2001 28. panta 2. punktā. Tādēļ šis

3. EDAU ir atklājis dažas nepilnības un neskaidrības attiecībā uz personas datu aizsardzību. Šie komentāri ir detalizēti apskatīti IV nodaļā pēc priekšlikuma konteksta un pamata apraksta III nodaļā.

II. KONSULTĀCIJAS AR EDAU

4. EDAU ir izdevis politikas dokumentu, kurā ir aprakstītas tā konsultatīvās funkcijas: "EDAU kā Kopienas iestāžu padomdevējs attiecībā uz priekšlikumiem tiesību aktiem un ar tiem saistītiem dokumentiem" ⁽⁴⁾. Šīs konsultatīvās funkcijas ir noteiktas Regulas (EK) Nr. 45/2001 28. panta 2. punktā. Turklāt regulas 17. apsvērumā ir noteikts šādi: "Attiecībā uz personas datu apstrādi Savienībā, efektīvas fizisko personu aizsardzības priekšnoteikums ir to būtisko noteikumu un procedūru konsekvence, kas piemērojamas darbībām dažādās tiesiskajās jomās". Patiešām, konsekvence ir uzskatāma par obligātu elementu, lai sasniegtu augsta līmeņa datu aizsardzību Eiropas līmenī, kā arī saistībā ar Savienības ārējo darbību.

5. Šo plašo EDAU atbildību ir atzinusi Eiropas Komisija, un tā ir pastāvīga prakse, ka EDAU apspriežas ar Komisiju gan par tiesību aktu, gan citādu instrumentu priekšlikumiem. EDAU konsultatīvo uzdevumu apjoms attiecas uz "jautājumiem, kas ir saistīti ar personu datu apstrādi". Tas nozīmē, ka ir jākonsultējas ar EDAU, izstrādājot visus tos tiesību aktus, kas ietver noteikumus par personu datu apstrādi vai tādus, kas ietekmē (vai var ietekmēt) šādu apstrādi. Tas pats attiecas arī uz tiem instrumentiem, kas ietilpst Savienības ārējās kompetencēs.

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽²⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

⁽³⁾ COM(2010) 55 galīgā redakcija.

⁽⁴⁾ Politikas dokumenta teksts atrodams tīmekļa vietnē: http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/EDPS/Publications/Papers/PolicyP/05-03-18_PP_EDPSadvisor_EN.pdf

6. Politikas dokumentā ir aprakstīta arī konsultāciju secība. Ja konsultācijas notiek agrīnā likumdošanas procesa stadijā, EDAU var efektīvi darboties un piedāvāt grozījumus tekstā. Ja nepieciešams, atbildīgais Komisijas dienests var saņemt neformālas EDAU konsultācijas pirms oficiālā priekšlikuma pieņemšanas. Nākamais solis pēc priekšlikuma pieņemšanas ir oficiālās konsultācijas. Šajā posmā EDAU ieteikumus publicē *Oficiālajā Vēstnesī* (C izdevums).

7. Konkrētajā gadījumā, kā jau iepriekš minēts, EDAU nav saņēmis ne priekšlikuma projektu, ne piedāvājumu apspriest šo priekšlikumu pēc priekšlikuma pieņemšanas. EDAU ir īpaši vilies šajā notikumu gaitā, jo, kā tiks paskaidrots turpmāk, tā iesaistīšanās būtu varējusi sniegt lielisku iespēju paaugstināt priekšlikuma vērtību.

III. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS UN PAMATS

8. Priekšlikuma mērķis ir savstarpēji atzīt, ka Savienības un Japānas atzīto komersantu (AEO) programmas ir saderīgas un ekvivalentas, un savstarpēji atzīt atbilstošos piešķirtos AEO statusus.

9. ES un Japānas attiecības muitas jomā balstās uz nolīgumu par muitas sadarbību un savstarpēju administratīvo palīdzību muitas lietās (CCMAAA)⁽¹⁾, kas stājās spēkā 2008. gada 1. februārī. Saskaņā ar CCMAAA, muitas sadarbība aptver visus jautājumus, kas attiecas uz muitas tiesību aktu piemērošanu. CCMAAA arī aicina Eiropas Savienību un Japānu kopīgi pilnveidot tirdzniecības veicināšanas pasākumus muitas jomā saskaņā ar starptautiskiem standartiem⁽²⁾. Atzīto komersantu (AEO) programmu savstarpēja atzīšana un drošības pasākumi uzlabo visas piegādes ķēdes drošību un atvieglo tirdzniecību.

10. Priekšlikumā ir arī paredzēts, ka, papildus pārējiem uzdevumiem, muitas dienesti nodrošina sistēmu saskaņotību, un ka katrs muitas dienests nodrošina salīdzināmas priekšrocības komersantiem, kuriem ir piešķirts AEO statuss. Ir arī noteikts, ka muitas dienestiem ir jāuzlabo saziņa un informācijas aprīte. Priekšlikumā ir uzskaitīta tā informācija, ar kuru jāapmainās par AEO programmu komersantiem.

IV. PRIEKŠLIKUMA ANALĪZE

IV.1. Personas datu aizsardzības tiesību aktu piemērojamība

11. Priekšlikuma pielikuma IV pants ir saistīts ar informācijas apmaiņu un saziņu. Tajā ir minēts, ka informācijas un saistīto datu apmaiņu, jo īpaši par programmu dalībniekiem,

veic sistemātiski, izmantojot elektroniskos līdzekļus. Ir norādīta informācija, ar kuru apmainās par komersantiem, kas ir sertificēti atbilstīgi AEO programmām, piemēram, komersanta, kam piešķirts AEO statuss, nosaukums, attiecīgā komersanta adrese u. c.

12. AEO statuss ir noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 648/2005⁽³⁾ 5. panta a) apakšpunktā: "1. (...) Atzītajam komersantam piešķir atvieglojumus attiecībā uz muitas kontroli saistībā ar drošību un drošumu un/vai piemēro muitas noteikumus paredzētos vienkāršojumus. (...)".

13. Termins "komersants" ir definēts Komisijas Regulas (EK) Nr. 1875/2006 1.panta 12. punktā⁽⁴⁾, tā ir "persona, kura savas saimnieciskās darbības veikšanas laikā ir iesaistīta darbībās, kuras reglamentē muitas tiesību akti". Saskaņā ar to komersants var būt gan fiziska, gan juridiska persona. Saskaņā ar 9. punktu jēdziens "komersants" ietver AEO. Tādēļ informāciju par daļu no AEO varētu uzskatīt par "personas datiem", kā definēts Regulas (EK) Nr. 45/2001 un Direktīvas 95/46/EK 2.panta a) apakšpunktā, vismaz to informāciju, kas ir par AEO – fiziskām personām. Pat ziņas par tiem AEO, kas ir juridiskas personas, dažos gadījumos varētu uzskatīt par personas datiem. Šajos gadījumos noteicošais faktors ir tas, vai informācija "attiecas" uz "identificējamu" fizisku personu⁽⁵⁾. Tādējādi nav šaubu, ka attiecīgā priekšlikuma kontekstā varētu notikt apmaiņa ar personas datiem.

14. Personas datus apstrādās muitas dienesti. Priekšlikuma pielikuma I. panta 2. punkts paredz, ka "CCMAAA 1. panta c) apakšpunktā definētie muitas dienesti (...) ir atbildīgi par šā lēmuma īstenošanu". Atsauces definīcija ir " "muitas iestāde" ir: (...) Kopienā – Eiropas Kopienas Komisijas kompetentie dienesti, kas ir atbildīgi par muitas jautājumiem, un Kopienas dalībvalstu muitas iestādes". Tādēļ šajā gadījumā ir piemērojama gan Regula (EK) Nr. 45/2001, gan Direktīva 95/46/EK⁽⁶⁾. Regula (EK) Nr. 45/2001 attiecas uz Komisijas kompetenci, bet Direktīva 95/46/EK – uz valsts muitas iestāžu kompetenci.

⁽³⁾ OV L 117, 4.5.2005., 13. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 360, 19.12.2006., 64. lpp.

⁽⁵⁾ Sk. 29. panta datu aizsardzības darba grupas 2007. gada jūnijā pieņemto atzinumu Nr. 4/2007 par personas datu jēdzienu, jo īpaši 23. un 24. lappusi; dokuments Nr. WP 136, atrodams tīmekļa vietnē: http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/2007/wp136_en.pdf

⁽⁶⁾ Regulas (EK) Nr. 45/2001 un Direktīvas 95/46/EK 3.1. pants.

⁽¹⁾ OV L 62, 6.3.2008., 24. lpp.

⁽²⁾ CCMAAA 4. pants.

IV.2. Starptautiska personas datu pārsūtīšana

15. Gan direktīva, gan regula paredz vienādus noteikumus attiecībā uz pārrobežu personas datu plūsmu, attiecīgi 25.–26. un 9. pantā. Tajos ir noteikts princips, ka personas datus nevar pārsūtīt no dalībvalsts uz trešo valsti, ja trešā valsts nenodrošina atbilstīgu aizsardzības līmeni (vai, ja nav nodrošinātas atbilstīgas garantijas, vai netiek piemērots kāds no izņēmumiem).

Priekšlikuma atbilstības deklarācija

16. Paskaidrojuma rakstā ir punkts par datu aizsardzību (11. punkts). 11. punktā ir minēts, ka Japānas datu aizsardzības režīms ir atbilstīgs Regulas (EK) Nr. 45/2001 9. panta izpratnē. 9. pantā noteikta kārtība, kas jāievēro attiecībā uz personas datu nosūtīšanu saņēmējiem, kas nav Kopienas iestādes un struktūras, uz ko neattiecas Direktīva 95/46/EK, piemēram, trešās valstis, kā šajā gadījumā – Japāna.

17. 9. panta 1. punktā ir paskaidrots, ka “personas datus nosūta saņēmējiem, kas nav Kopienas iestādes un struktūras un nav pakļauti attiecīgās valsts tiesību aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK, tikai tad, ja saņēmēja valstī vai saņēmēja starptautiskajā organizācijā ir nodrošināts atbilstīgs aizsardzības līmenis un datus sūta tikai, lai varētu izpildīt uzdevumus, kas ietilpst par datu apstrādi atbildīgās personas kompetencē”.

18. 9. panta 2. punktā norādīts, ka trešās valsts vai starptautiskas organizācijas piedāvātā aizsardzības līmeņa atbilstību novērtē, ņemot vērā “visus apstākļus, kas saistīti ar datu vai datu kopuma nosūtīšanu”. Turklāt tas sniedz dažu aspektu piemērus, kas jāņem vērā vērtējot: “(...) jo īpaši ņem vērā datu īpatnības, piedāvātās apstrādes darbības vai darbību nolūku un ilgumu, saņēmēju trešo valsti vai starptautisko organizāciju, vispārīgo un speciālo tiesību aktu noteikumus, kas ir spēkā attiecīgajā trešajā valstī vai starptautiskajā organizācijā, kā arī profesionālās darbības noteikumus un drošības pasākumus, ko ievēro minētajā trešajā valstī vai starptautiskajā organizācijā”. Šis saraksts nav pilnīgs; arī citi aspekti varētu būt svarīgi, atkarībā no konkrētajiem apstākļiem.

19. Regulas 9. pants ir jāinterpretē Direktīvas 95/46/EK 25. un 26. panta izpratnē. Direktīvas 25. panta 6. punktā konstatēts, ka “Saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija var konstatēt, ka trešā valsts nodrošina pietiekamu aizsardzības līmeni šā panta 2. punkta nozīmē, pamatojoties uz savas valsts tiesībām vai uz starptautiskajām sais-

tībām, kuras tā noslēgusi, (...)”. Direktīvas 31. panta 2. punktā ir noteikta komitoloģijas procedūra, kas jāievēro, lai atzītu trešās valsts “atbilstību”.

20. Izskatāmā priekšlikuma gadījumā šī procedūra nav ievērota, kā rezultātā apgalvojums 11. punktā attiecībā uz Japānas datu aizsardzības režīma atbilstību pārkāpj direktīvas 25. panta 6. punktu. Tādēļ EDAU stingri iesaka šo deklarāciju svītrot.

21. EDAU atzīst, ka priekšlikuma pielikuma IV panta 5. punktā paredzēts, ka “Muitas dienesti garantē datu aizsardzību saskaņā ar CCMAAA, jo īpaši tā 16.pantu”. “Informācijas apmaiņa un konfidencialitāte” ir izskatīta 16. pantā un tā 2. punktā ir noteikts, ka “Ar personas datiem var apmainīties tikai tādos gadījumos, kad saņēmēja Līgumslēdzēja puse apņemas šos datus aizsargāt vismaz līdzvērtīgā veidā, kā attiecīgajā gadījumā tas tiktu darīts Līgumslēdzēja pusē, kura var sniegt datus. Līgumslēdzēja puse, kas var sniegt informāciju, neizvirza nekādas prasības, kuras ir apgrūtināšākas nekā tās, kas tai piemērojamas pašas jurisdikcijā”.

22. EDAU tomēr vēlas uzsvērt, ka iepriekš aprakstītā sistēma, analizējot trešās valsts aizsardzības līmeni, izvērtē to kā “atbilstīgu”, nevis “līdzvērtīgu” (skat. Savienības pašreizējās starptautiskās saistības) ⁽¹⁾. Jebkurā gadījumā 16. pantam, šķiet, ir tikai deklaratīvs raksturs, jo CCMAAA nav atrodami pierādījumi faktiskai “līdzvērtībai”. Turklāt tajā nav minēts, ka būtu veikta kāda “līdzvērtības” vai vismaz “atbilstības” analīze. Tādēļ šo 16. panta vienkāršoto deklarāciju nevar uzskatīt par izšķirošu elementu atbilstības novērtējumā un tas nevar būt par pamatu paskaidrojuma raksta 11. punktā teiktajam.

Plašāks skatījums, ņemot vērā lietas īpatnības

23. Jāatzīmē, ka aizsardzības līmeņa novērtēšanu katrā valstī dažādos līmeņos un ar dažādām juridiskām sekām var veikt Eiropas Komisija, datu aizsardzības iestādes un datu kontrolieri. Dalībvalstīm ir saistoša Eiropas Komisijas datu aizsardzības līmeņa atbilstības noteikšana, pamatojoties uz Direktīvas 95/46/EK 25. panta 6. punktu. Tas arī attiecas uz Eiropas Savienības iestādēm un struktūrām saskaņā ar regulas 9. panta 5. punktu. Ja nav šāda lēmuma, daudzās dalībvalstīs atbilstības novērtējums tiek uzticēts

⁽¹⁾ Skat. GATS XIV pantu: “Atbilstoši prasībai par to, ka šādus pasākumus nedrīkst piemērot tā, lai rastos patvarīga vai neattaisnota diskrimināciju starp valstīm, kurās dominē līdzīgi apstākļi vai pastāv slēpts pakalpojumu tirdzniecības ierobežojums, šī Līguma noteikumi nevar tikt interpretēti tā, lai aizkavētu jebkuru Dalībvalsti pieņemt vai veikt pasākumus: (...) c) kas nepieciešami, lai nodrošinātu atbilstību likumiem vai noteikumiem, kuri neatbilst šī Līguma nosacījumiem, ieskaitot tos, kas attiecas uz: (...) ii) atsevišķu personu privātās informācijas aizsardzību attiecībā uz ziņu par personību iegūšanu un izplatīšanu un individuālo personas lietu un rēķinu konfidencialitātes aizsardzību; (...)”.

- datu aizsardzības iestādēm, bet citās – datu kontrolieriem, kas to veic datu aizsardzības iestāžu uzraudzībā. Regulas 9. pants darbojas saskaņā ar pēdējo modeli.
24. Tas nozīmē, ka, pat ja valsts kopumā nav atzīta par “atbilstošu”, saskaņā ar direktīvas 25. panta 6. punktā minēto procedūru kontrolieris ir tiesīgs kādu īpašu datu vai datu kopuma pārsūtīšanas tiesiskās aizsardzības režīmu noteikt par atbilstošu (tādā kontekstā, kā tas izskaidrots tālāk).
25. Ņemot vērā regulas 9. panta 2. punktu (kā arī direktīvas 25. panta 2. punktu) kontrolierim būtu jāizvērtē visi apstākļi, kas cieši saistīti ar datu pārsūtīšanas darbību vai datu pārsūtīšanas darbību kopumu. Analīze ir jāveic *in concreto*, ņemot vērā attiecīgās datu pārsūtīšanas vai pārsūtīšanas kopumu pazīmes (garantijas un/vai riskus). Novērtējot jāsniedz atzinums par esošo datu pārsūtīšanas vai pārsūtīšanas kopuma aizsardzības līmeni, kas varētu būt ierobežots saistībā ar tiem nolūkiem, ko ir ņēmuši vērā kontrolieri un saņēmēji galamērķa valstī. Šādā gadījumā kontrolierim ir jāuzņemas atbildība un jāpārbauda, vai ir izpildīti atbilstības nosacījumi. Ja analīzi veic datu kontrolieris, datu aizsardzības iestādei ir jāpārbauda atzinums.
26. Paskaidrojuma raksta 11. punktā minēts, ka Japānas datu aizsardzības režīms ir noteikts Japānas muitas tiesībās (108–2. pants), Likumā par starptautisko atbalstu izmeklēšanā un citās saistītās jomās (1. un 3 pants), Valsts sabiedrisko pakalpojumu likumā (100. pants), Likumā par administratīvo iestāžu rīcībā esošās personīgās informācijas aizsardzību (8. pants) un Likumā par piekļuvi administratīvo iestāžu rīcībā esošajai informācijai (5. pants).
27. EDAU nav pierādījumu, ka šis režīms ir izvērtēts, ņemot vērā 29. panta darba grupas darba dokumentu (WP12) par “Personas datu nosūtīšana uz trešām valstīm: ES datu aizsardzības direktīvas 25. un 26. panta piemērošana” un ievērojot šajā dokumentā noteiktos principus ⁽¹⁾.
28. Būtu arī jāatgādina, ka atbilstības novērtēšanas metode nozīmē to, ka jāņem vērā gan “likuma burts”, gan tā praktiskais izmantojums (jābūt objektīvai un funkcionālai pieejai). Tādēļ paša tiesiskā režīma ievērošana nav pietiekams pierādījums, ka šie noteikumi tiek ieviesti praksē.
29. Tas nozīmē, ka vispirms ir jāpārbauda, vai šie noteikumi ir ieviesti praksē un reāli tiek piemēroti, un tikai pēc tam būs iespējams noteikt, vai faktiski tiek nodrošināts atbilstīgs
- datu aizsardzības līmenis datu pārsūtīšanas darbību vai datu pārsūtīšanas darbību kopumu jautājumā; šajā gadījumā, lai apmainītos ar informāciju saistībā ar AEO programmām.
30. Ņemot to vērā, kontrolieriem (šajā gadījumā Eiropas Komisijas kompetentajiem dienestiem, kas ir atbildīgi par muitas jautājumiem un Savienības dalībvalstu muitas iestādēm) jāveic novērtējums, lai pārbaudītu, vai galamērķa valstī (šajā gadījumā – Japānā) faktiski nodrošina atbilstīgu aizsardzības līmeni īpašu datu pārsūtījumu jautājumā un nodrošina datu lietošanu tikai konkrētiem mērķiem un konkrētiem saņēmējiem šajā valstī ⁽²⁾ (t. i., datu apmaiņa, lai ieviestu AEO programmas). Tomēr šāds novērtējums netika veikts.
31. Priekšlikumā varēja tikt piedāvāta šāda pieeja, kā alternatīva iepriekš aprakstītajai Japānas “atbilstības” noteikšanas procedūrai.

Citas iespējas

32. Priekšlikumā varētu arī izskatīt, vai datu kontrolieri var piedāvāt citas “atbilstīgas garantijas” saskaņā ar regulas 9. panta 7. punktu un direktīvas 26. panta 2. punktu vai arī ir piemērojami kādi no tiem izņēmumiem, kas minēti regulas 9. panta 6. punktā un direktīvas 26. panta 1. punktā ⁽³⁾.

IV.3. Papildu nosacījumi datu aizsardzības tiesību aktos

Datu kvalitāte

33. Datu kvalitātes princips ir aprakstīts regulas 4. pantā. Tas nosaka arī to, ka “personas datiem jābūt: (...) c) adekvātiem, atbilstīgiem un ne pārlietu apjomīgiem, ņemot vērā nolūkus, kādos tos vāc un/vai pēc tam apstrādā; (...)”. Izveidojot datu kategorijas, kas minētas IV panta 4.punktā, šķiet, ir ievērots šis princips.
34. Turklāt regulas 4. pantā ir minēts, ka “personas datiem jābūt: (...) e) glabātiem formā, kas ļauj identificēt datu subjektus ne ilgāk, kā vajadzīgs nolūkiem, kādos dati ir savākti vai kādos tos pēc tam apstrādā. (...)”. Tādēļ ir jānosaka apstrādājamo personas datu glabāšanas laiks.

⁽¹⁾ 29. panta darba grupas darba dokuments (WP12) par “Personas datu nosūtīšana uz trešām valstīm: ES datu aizsardzības direktīvas 25. un 26. panta piemērošana” ir pieejams: http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/1998/wp12_en.pdf

⁽²⁾ Līdzīga EDAU interpretācija bija arī saistībā ar konsultāciju, kas saņemta no OLAF par “Personas datu nosūtīšana uz trešām valstīm: Eiropas Padomes 108. konvencijas parakstītāju “atbilstība” (lieta Nr. 2009-0333)”, dokumenta teksts atrodams tīmekļa vietnē: http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Supervision/Adminmeasures/2009/09-07-02_OLAF_transfer_third_countries_EN.pdf

⁽³⁾ Attiecībā uz direktīvas 26. panta 1. punktu, skat.: 29. panta datu aizsardzības darba grupas darba dokumentu par vienotu Direktīvas 95/46/EK 26. panta 1. punkta interpretācijas nodrošināšanu, Nr. WP114, atrodams tīmekļa vietnē: http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/2005/wp114_en.pdf

Datu subjektu tiesības

35. Komisijai būs jānodrošina mehānismi, kas garantētu datu subjektu tiesību īstenošanu, piemēram, tiesības piekļūt datiem un labot tos (regulas 13. un 14. pants).

Pienākums sniegt informāciju

36. Regulas 11. un 12. pantā ir aprakstīts, kāda informācija ir jānodod attiecīgajai personai un norādīti šīs informācijas sniegšanas termiņi. Komisijai būs jāizveido procedūra, nosakot, piemēram, vai informācija tiks sniegta datu vākšanas brīdī (to darīs trešā valsts) vai pati Komisija.

V. SECINĀJUMI UN IETEIKUMI

37. EDAU izsaka vilšanos, ka nav tikusi ievērota apspriešanās procedūra, kas aprakstīta II nodaļā.
38. EDAU iesaka svītrot paskaidrojuma raksta 11. punktā minēto apgalvojumu par Japānas datu aizsardzības režīma atbilstību, jo tas neatbilst Regulas (EK) Nr. 45/2001 un Direktīvas 95/46/EK nosacījumiem. Viņš arī iesaka izpētīt

dažādas iespējas, ko piedāvā regula un direktīva, lai nodrošinātu starptautisko datu pārsūtīšanas noteikumu ievērošanu.

39. EDAU arī iesaka Komisijai:

- noteikt apstrādājamo datu glabāšanas laiku,
- izveidot mehānismu, lai garantētu datu subjektu tiesību īstenošanu,
- izveidot procedūru informācijas nodrošināšanai datu subjektiem.

Briselē, 2010. gada 12. martā

Peter HUSTINX

Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs
